

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 177/18

Λουξεμβούργο, 15 Νοεμβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-308/17
Hellenische Republik κατά Leo Kuhn

Ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ια» δεν έχει εφαρμογή για τον καθορισμό του κράτους μέλους τα δικαστήρια του οποίου έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγών κατά του Ελληνικού Δημοσίου από ιδιώτη κάτοχο ελληνικών κρατικών ομολόγων κατόπιν της αναγκαστικής ανταλλαγής τους το 2012

Δεν πρόκειται για διαφορά που εμπίπτει στις «αστικές ή εμπορικές υποθέσεις» κατά την έννοια του κανονισμού αυτού

Ο Leo Kuhn, κάτοικος Βιέννης (Αυστρία), απέκτησε, μέσω αυστριακής τράπεζας-θεματοφύλακα, ελληνικά κρατικά ομόλογα ονομαστικής αξίας 35 000 ευρώ. Πρόκειται για τίτλους στον κομιστή οι οποίοι παρέχουν το δικαίωμα να επιστραφεί το κεφάλαιο κατά τη λήξη τους και να εισπραχθούν τόκοι. Στο πλαίσιο της υποχρεωτικής ανταλλαγής στην οποία η Ελλάδα προέβη το 2012, τα ομόλογα που κατείχε ο L. Kuhn αντικαταστάθηκαν με νέα ομόλογα μικρότερης ονομαστικής αξίας.

Ο L. Kuhn άσκησε ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων αγωγή κατά της Ελλάδας, με αίτημα την τήρηση των αρχικών όρων δανεισμού ή την επιδίκαση αποζημίωσης. Η Ελλάδα προέβαλε ότι τα αυστριακά δικαστήρια δεν έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση τέτοιων διαφορών.

Το Oberster Gerichtshof (Ανώτατο Δικαστήριο, Αυστρία) ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τον κανονισμό «Βρυξέλλες Ια» για τη διεθνή δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις¹. Ο κανονισμός αυτός θέτει ως γενικό κανόνα ότι διεθνή δικαιοδοσία έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους της κατοικίας του εναγομένου. Ωστόσο, όσον αφορά τις διαφορές εκ συμβάσεως, ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει έναν κανόνα ειδικής βάσης διεθνούς δικαιοδοσίας, κατά τον οποίο διεθνή δικαιοδοσία έχει επίσης το δικαστήριο του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή πρέπει να εκπληρωθεί η παροχή. Ο L. Kuhn εξέθεσε συναφώς ότι, μέχρι την ημέρα της αναγκαστικής ανταλλαγής, η Ελλάδα κατέβαλλε τους τόκους σε λογαριασμό του που τηρούνταν σε τράπεζα στην Αυστρία.

Κατά συνέπεια, το Oberster Gerichtshof επιθυμεί να διευκρινιστεί αν ο τόπος εκπλήρωσης της παροχής καθορίζεται, εν προκειμένω, από τους όρους δανεισμού κατά την έκδοση των εν λόγω ομολόγων ή από τον τόπο πραγματικής τήρησης των όρων δανεισμού, όπως είναι ο τόπος καταβολής των τόκων.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ια» δεν έχει εφαρμογή στην επίμαχη διαφορά, επειδή αυτή δεν εμπίπτει στις «αστικές ή εμπορικές υποθέσεις» κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού.

Πράγματι, η επίμαχη διαφορά ανάγεται σε εκδήλωση δημόσιας εξουσίας και προκύπτει από πράξεις του Ελληνικού Δημοσίου κατ' ενάσκηση της εξουσίας αυτής.

Ο Έλληνας νομοθέτης θέσπισε, στο πλαίσιο και υπό περιστάσεις βαριάς οικονομικής κρίσης, νόμο που προέβλεπε την αναδρομική προσθήκη ρήτρας συλλογικής δράσης η οποία παρέσχε τη δυνατότητα να επιβληθεί τροποποίηση των αρχικών όρων δανεισμού των επίμαχων κρατικών

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

ομολόγων σε όλους τους κομιστές των τίτλων αυτών, συμπεριλαμβανομένων των κομιστών οι οποίοι θα επιθυμούσαν να αντιταχθούν σε αυτήν.

Επιπλέον, η ως άνω ρήτρα υπηρετεί τον σκοπό γενικού συμφέροντος που συνίσταται στην αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους του ελληνικού κράτους και στην αποτροπή του ενδεχομένου αποτυχίας του σχεδίου αναδιάρθρωσης του εν λόγω χρέους, προκειμένου να αποφευχθεί στάση πληρωμών του κράτους αυτού και να διασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα της ζώνης του ευρώ.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ως προς το σημείο αυτό ότι, με τις δηλώσεις της 21ης Ιουλίου και της 26ης Οκτωβρίου 2011, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της ζώνης του ευρώ κατέστησαν σαφές ότι, όσον αφορά τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, η κατάσταση της Ελλάδας απαιτούσε λύση έκτακτου χαρακτήρα.

Ο έκτακτος χαρακτήρας της κατάστασης αυτής προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης, από 1ης Ιανουαρίου 2013, σε όλα τα νέα κρατικά χρεόγραφα της ζώνης του ευρώ με προθεσμία λήξης άνω του έτους περιλαμβάνονται ρήτρες συλλογικής δράσης με τρόπο που να διασφαλίζει ότι οι νομικές τους συνέπειες είναι απαράλλακτες.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582